

A NOITE DE HALLOWEEN

John Carpenter, 1978

1855

ESTREA EN NUMAX: 31.10.2026 | V.O.S.E.

Durante a noite de Halloween, Michael, un neno de seis anos, asasina á súa familia cun coitelo de cociña. É internado nun psiquiátrico do que foxe quince anos máis tarde, precisamente a véspera de Halloween. O psicópata volve á súa vila e comete unha serie de asasinatos. Mentres, un dos médicos do psiquiátrico séguelle a pista.

O Especial Noite de Samaín complétase ás 21:10h con Carrie, de Brian de Palma. Podes ver cada filme por separado ao prezo habitual ou asistir a ambos por un prezo especial reducido de 10€ —7€ no caso das abonadas de NUMAX—. Esta rebaixa só pode efectuarse nas compras en billeteira.

Título orixinal: Halloween
Ano: 1978
Duración: 93 minutos
Idioma orixinal: Inglés
Dirección: John Carpenter
Guión: John Carpenter, Debra Hill
Elenco: Jamie Lee Curtis, Donald Pleasence, P. J. Soles, Nancy Loomis
Montaxe: Tommy Lee Wallace, Charles Bornstein
Son: Thomas Causey, Joseph F. Brennan, William L. Stevenson
Música: John Carpenter
Fotografía: Dean Cundey
Produtora: Compass International Pictures, Falcon International Productions (EEUU)

A nada como orixe do mal

Por Por Mikel Viles

Unha das cousas máis interesantes que nos brinda o cine é o modo no que é capaz de reflectir o momento ao que fai referencia, é a viva imaxe da sociedade contemporánea e as súas aspiracións e preocupacións, algo que se fai máis evidente co paso dos anos. Aínda que poida parecer o contrario, unha película como *A noite de Halloween* (John Carpenter, 1978) ten moito que ver con todo isto que comentamos.

Cando unha cinta tan modesta para a época —cun custo de 325.000 dólares— como *A noite de Halloween* chegou aos cines foi todo un boom, conseguindo unha recadación nin máis nin menos que de 47 millóns de dólares, redefinindo o xénero do terror tal e como se coñecía ata o momento. Sería falso afirmar que foi o creador do xénero do *slasher*, xa que anteriores son filmes como *Psicose* (1960) ou *A matanza de Texas* (1974), pero é verdade que *A noite de Halloween* foi pioneira en relanzar o concepto tal e como o coñecemos agora: o monstro con algo tan sumamente ordinario como é un coitelo de cociña. E é que, con ollos do cine actual, é fascinante como unha película tan sumamente simple puidese chegar a ter un impacto tal.

Entender á sociedade da época é vital para entender o cine daquel momento. A diferenza do excitante pero ás veces excesivo «terror elevado» actual, *A noite de Halloween* foxe de intentar pretender ser algo máis do que realmente é, comezando polo propio vilán, o mito do terror Mike Myers. E é que se empezamos a pensar, Michael Myers é a nada absoluta —por non ter, non ten nin rostro—. É en certo xeito un home invisible, alguén do que non sabemos absolutamente nada, un personaxe sen desenvolvemento nin construción, un desalmado baixo unha máscara sen expresión. Como ben recollía Jason Zinoman «anda amodo, de xeito ergueito. Nin o seu físico nin a súa vestimenta di nada sobre el. Nunca fala nin mostra un indicio da súa motivación á hora de matar. Non é tanto un personaxe, como a ausencia del, unha abstracción en metade dunha peza de vida mundana». Eis o verdadeiro terror. Porque o mal máis perturbador é aquel que é descoñecido, inexplicable e aleatorio, e iso é Mike Myers. Moitas películas de terror perden ese factor ao chegar cara ao final, pero iso non pasa aquí porque o seu piar é a nula explicación de nada. A Carpenter non lle interesa explicarnos cal é o problema ou o trastorno que presenta Myers, a diferenza do que trata de facer o director David Gordon Green co seu reboot de 2018.

Pero máis aló deste halo de misterio, hai que enxalzar o traballo de dirección de John Carpenter, que foxe do exceso e o gore esperado dunha película destas características, e opta por un estilo moito máis refinado e elegante, con escenas esteticamente moi interesantes. O mesmo prólogo é brillante, en especial ese último momento cando o mozo Michael Myers quita a carauta e deixa esa imaxe perturbadora. E tampouco debemos esquecernos do magnífico debut de Jamie Lee Curtis, unha das grandes e máis míticas *scream queens* da historia do cine. Por todo o que dixemos e máis, *A noite de Halloween* é un dos maiores clásicos do terror, un que deu pé a outras grandes obras do xénero como *Scream* (Wes Craven, 1996) ou *Sei o que fixestes o último verán* (Jim Gillespie, 1997). Unha película na que a súa sinxeleza é a pedra angular para crear a atmosfera perturbadora que fai que funcione como un reloxo. Unha elegante homenaxe a Hitchcock disfrazado de *slasher* de serie B. E cunha banda sonora, do propio Carpenter, inolvidablemente perturbadora.